

(המשך מעמוד 21)

לצה"ל מאשר לקבל את תפקיד היועץ. אולם ביום שיש, כשראה את המחנה הניצב מולו ואת עוצמת השינואה העיוורת כלפיו, נעשה איכפת לו לקבל את המינוי. הוא נכנס לאמביציה. "נשבר לי מתם!" הפליט.

בשעות אחרי הצהריים של יום שיש, נפגשו רבין ואריק ותיכנונו את ההפתעה. הם הסכימו ביניהם שהתואר שיוענק ל- אריק אינו קובע. מה שחשוב הוא תוכן התפקיד. הוסכם ביניהם שאריק לא יאמר מילה אחת בעקבות הפגישה, לחיוב או לשלילה. כאשר רואיין אריק על ידי הר- סלוויזה בצאתו מביתו של רבין, הוא היתגלה כשחקן מעולה. לפי הבעת פניו ניתן היה להניח כי לא קיבל את המינוי. אותה שעה כבר היה המינוי מוגה בכיסו. אחרי הפגישה החל רבין לגייס לעצמו תגבורת. הוא הצליח להועיק את השרים יהושע רבינוביץ, אהרון ידלין, גד יעקובי ומשה ברעם כדי שיתמכו בו. למחרת, בשבת, נפגש רבין עם פרס ומוטה. בניסיון אחרון לשכנעם שלא יתנגדו למינויו של אריק.

השניים עשו את אותה הטעות שעשו המצרים כאשר החל צה"ל לצלוח למערב התכלה. הם לא העריכו נכונה את עוצמת הכוח שחדר. מילכד זאת סברו משום מה. שיש בידיהם עדיין מספיק זמן למישחק. הם לא ידעו שהפעם אין רבין מתכוון לעוד הפסקת-אש אחת. אלא להכרעה ברורה. הם יצאו מהפגישה מבלי שידעו כי רבין יודע על המינוי בישיבת הממ" שלה ביום ראשון. האמת היא שגם רבין לא היה בטוח בכך.

בשעה 8.30 בבוקר ביום ראשון, לפני התכנסות הממשלה, נפגשו רבין ואריק הפגישה נוספת. חצי שעה לפני ישיבת הממשלה עדיין היסס רבין אם להודיע על המינוי או לדחותו למועד מאוחר יותר. אלא שהפעם הוא קיבל את עצת שרון: לתקוף מיד, במהירות ובגיוורה צרה.

ניתן היה להבחין כי רבין הגיע לכלל החלטה על פי החיך שהיה נטון על פניו כשנכנס לישיבת הממשלה. חיך מיוחד זה היה אופייני לו בעבר בשעות קרב, בעת שקיבל החלטות מכריעות. הוא התכוון להודיע על המינוי רק לקראת סיום הישיבה. אולם הנושא עלה קודם לכן, כשאלתה של אחד השרים, שביקש לדעת מה האמת בידיעה שפורסמה בעתון על המינוי הצפוי של אריק. "מה יש?" שאל אותו רבין. "אתה מודאג?"

כאן התערב חיים ברילב: "יש בהחלט מקום לדאגה". ואו, להפתעתם של כל השרים, הודיע רבין על החלטתו למנות את אריק שרון כיועצו. הבעת פניהם של מתנגדי אריק בממשלה העידה על תדהמתם. הם קיבלו את השטרונגול. רבין לא היה זקוק לאישור הממשלה להחלטתו למנות לו יועץ. "האם אתה מוכן לרשום את תמיהתי?" שאל השר המפסימי שלמה רוזן את ראש- הממשלה.

רבין הגיב במילה אחת: "רשמתי". אותה שעה היה כבר אריק בדרכו חזרה לחווה שלו בגב.

רבין הודיע אומנם כי מינה את שרון כיועץ כללי. אולם אין כל מקום לטענה שבתחום טיפולו יהיו אלה הנושאים הביטחוניים שיובאו לשולחנו. אריק לא ייעץ לרבין בענייני חקלאות. תינתן לו האפשרות לבחון בעיות והתי- לטות בעניינים ביטחוניים בזות אחרת מזו המקובלת. אין ספק שיהיו לו גם הצעות ודרישות משלו.

הוא אומנם לא יוכל להשתתף בישיבות המטכ"ל הסדירות. אולם בישיבות בהם ישתתף רבין, לא יהיה איש שיוכל למנוע את נוכחותו.

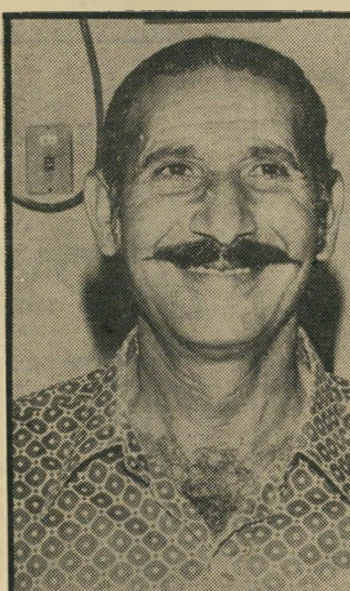
אם הסכים אריק שלא לחזור לצה"ל ולהסתפק בתפקיד היועץ היה זה משום שהוא חי בהרגשה שהוא חייב לבנות למנוע מחבל צבאי נוסף. הוא האמין ש- מחבל כזה אומנם עלול להתרחש שוב.

מי שמצפה כי הטנק אריק שרון יפעל שוב, כדרכו, כמו פיל בתנועת חרסינה, עשוי להתאכזב. אולם מה שברור הוא שגם במדים של פקיד ממשלתי הוא יפעל בבטחה שיהיו בסמכותו בצורה הבלתי- שיגרתית והמפתיעה המאפיינת את אישורי- תו. ישמעו ממנו ולוא גם בוכות העובדה שריביו לא ישכחו במהרה את השטרונגול שנאלצו לבלוע.

האבא של הכלב הכי מפורסם

ביבר אבי אבות הכוזבים של י"ך קוט הכוזבים, הגשים את חלומו: "שירשמו על יד השם שלי באנ" ציקלופדיה את התואר — סופר עברי". את עלילות אבוליש, אותן העלה בספר, נשא עימו עוד מתקופת הפלמ"ח.

אבוליש האגדה בגודל טבעי. פירסום ראשון ב- עיתונות העברית של אלי שמש, הוא אבוליש המפורסם, שחצי מכזבי הפלמ"ח טובבים אודותיו. הוא נקרא בשם זה על שם הכלב ליש שגידל בהכשרת הפלמ"ח בקיבוץ יגור.

שלושים שנה, אם לא יותר, מס' טובב לו הבנאים אולי הכי מפורסם בארץ, בשקט ובצינעה מבלי שאיש יאמין שהוא קיים ואינו רק אגדה. חי לו הבנאים בחולון, עובד כל יום בסולל-בונה. מגדל שפם אדירים ואף אחד מאלה שחולפים על ידו ברחוב לא מעלה בדעתו כי הוא אבוליש המפורסם.

אבוליש הוא יותר מאגדה. הוא פולק- לור של דור שלם — דור הפלמ"ח. הוא חוכמת חיים של תרבות שלמה. הוא גם סיגנון של עיר — ירושלים, וכל עלי- לותיו הלו הן כתובות בילקוט הכוזבים של דן בן-אמוץ וחיים חפר, שם הם מסופר- רות בפיו של טברייני שהפך לשמורת הטבע החיה של סיגנון הפלמ"ח — שאול ביבר. והיו צריכות לחלוף שלושים שנה

ממבוש

איציה ממבוש, יצרן הגובלנים מעין-הוד, נושא נאום ביקורת על סיפרו של שאול ביבר היושב לידו, במסיבה שנערכה לרגל הופעת הספר בכסית בת"א. במשך חצי שעה ניתח ממבוש את הספר מבלי שקרא אותו ביכלל.

עד שביבר עצמו יעלה את עלילות אבו- ליש בכתובים נוספים, שאינם אלא ספר דברי-הימים ב' לילקוט הכוזבים. השבוע, במסיבה שערכו שרידי קפה האמנים כסית לשאול ביבר לרגל הופעת סיפרו המספר בשבחי עלילותיו של אבו- ליש, היה אבוליש עצמו אורח הכבוד. הסתבר כי מאחורי השם הזה מסתתר בחור ירושלמי לשעבר, בשם אלי שמש, שהתגייס ב-1944 למחלקה א' של ה-

היועץ

הרמטכ"ל לשעבר, רביאלוף (מיל.) דויד ("דוד") אלעזר, בחברת אשתו תלמה ובנו הצעיר, היה בין המשתתפים במסיבתו של שאול ביבר, מי שהיה במשך שנים רבות ראש ענף בידור והווי בצה"ל.

פלמ"ח ושירת אחר-כך גם במחלקה י" ש- עסקה בהעפלה.

בהכשרת הפלמ"ח ביגור באותם ימים, היו שני כלבים. אחד מהם היה בולדוג ואחת כלבת זאב. הכלב שנוולד להם היה כלב מנומר כמו אריה. נכון שאריה לא מנומר, אבל באותם ימים עוד לא ראו בפלמ"ח אריות וקראו את שמו של הכלב ליש. ומי שטיפל בו היה אלי שמש, ש- הונצח בתרבות העברית כאבוליש. בזכר- תו הונצח גם שאול ביבר, נוסף לכל תואריו. כסופר עברי.

אפילו עגנון לא קיבל בימיו כל כך הרבה נשיות וברכות כמו אלה בהן זכה ביבר לרגל תרומתו לספרות העב- רית. בין מנות הקישקע והצי'לונט, בהן הלעיט חצקל איש-כסית את אורחיו של ביבר, שהסבו עמו לסעודת-הבראה ניתן היה לשמוע מקצת משבחי של המחבר, וכולם כאחד מפיו של איציה ממבוש, מוכ- תר כפר האמנים עין-הוד לשעבר. כי מה שלא אמר ממבוש על ביבר, לא שוות שיגידו אותו. בואת נוכח גם מנכ"ל ש- דורי ישראל, יצחק לבני, שניסה לנתח את ערכיו הספרותיים של הספר ברצינות ולא יכול היה לסיים את דבריו בשל הגיהוקים והפיהוקים.

"עוד לא היה לי זמן לקרוא את הספר הזה", הודה ממבוש. "הסופרים כותבים היום בקצב גדול יותר מאשר אני מסוגל לקרוא. אנחנו נכנסים לשלב חדש ב-